

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

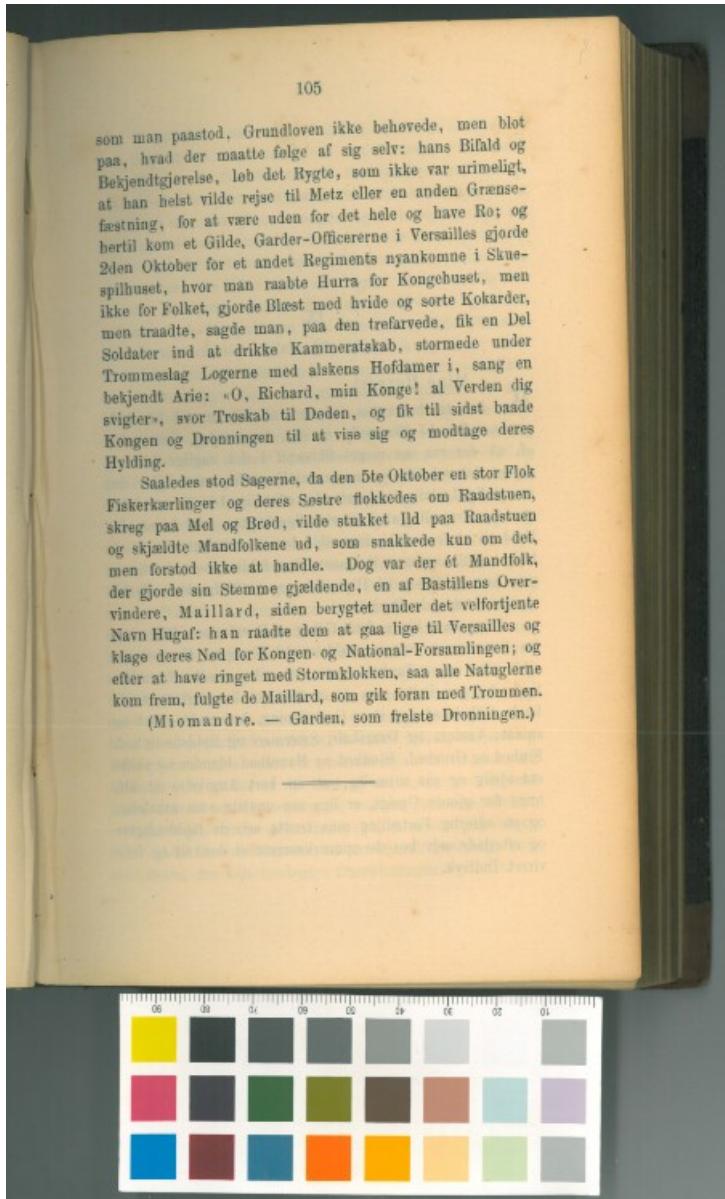
Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 105. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_599-txt-shoot-idm2792/facsimile.pdf (tilgået 23. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommersielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

105

som man paastod. Grundloven ikke behøvede, men blot paa, hvad der maatte følge af sig selv: hans Bisfal og Bekjendtgjørelse, løb det Rygte, som ikke var urimeligt, at han helst vilde rejse til Metz eller en anden Grensefestning, for at være uden for det hele og have Ro; og hertil kom et Gilde, Garder-Officererne i Versailles gjorde 2den Oktober for et andet Regiments nyankomme i Skuespilhuset, hvor man raaabte Hurra for Kongehuset, men ikke for Folket, gjorde Blæst med hvide og sorte Kokarder, men traadte, sagde man, paa den tresfarvede, fik en Del Soldater ind at drikke Kammeratskab, stormede under Trommeslag Logerne med alskens Hofdamer i, sang en bekjendt Arie: «O, Richard, min Kongo! al Verden dig svigter», svar Troskab til Doden, og fik til sidst baade Kongen og Dronningen til at vise sig og modtage deres Hylding.

Saaledes stod Sagerne, da den 5te Oktober en stor Flok Fiskerkærlinger og deres Søstre flokkedes om Raadstuuen, skreg paa Mel og Brød, vilde stukket Ild paa Raadstuuen og skjældte Mandfolkene ud, som snakkede kun om det, men forstod ikke at handle. Dog var der ét Mandfolk, der gjorde sin Stemme gjeldende, en af Bastilles Overvindere, Maillard, siden berygtet under det velfortjente Navn Hugaf: han raaede dem at gaa lige til Versailles og klage deres Ned for Kongen og National-Forsamlingen; og efter at have ringet med Stormklokken, saa alle Natuglerne kom frem, fulgte de Maillard, som gik foran med Trommen.

(Miomandre. — Garden, som frelste Dronningen.)